

ТРЕТА КЛАСА

Станцията остана назадъ съ всичкитѣ си свѣтлини. Влакътъ отново потъна въ черната лѣтна нощъ. Бѣше душно. Напечени презъцѣлия день, вагонитѣ изпускаха топлината си, и вечерната хладина съ мжка проникваше вжтре. Трета класа бѣше изпълнена съ своята обикновена, една и сжща за всички страни, публика: селяни съ торби и чували, дребни търговци, войници, които отиватъ въ отпускъ, жени съ пеленачета. Нѣкои дремѣха, други оживено разговаряха, трети разгъваха омазани хартии и се гласѣха да вечерятъ. Миришеше на прахъ, на потъ, на ядене и на лютъ тютюнъ. Отвреме на време струя пушекъ отъ локомотива посипваше всичко съ едри сажди. Пжтникътъ, току-що влѣзълъ, потъваше веднага въ тежкия въздухъ, въ трѣска на вагонитѣ, и му се струваше, че цѣлъ е изцапанъ и пропитъ съ миризъ, че отдавна, отъ години